

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 >
Negyed évre	2 >

Felolós szerkesztő: **Berecz Gyula**

Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előzetesek a kiadóhivatalra kézmezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.

Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.

A F. M. K. E. feladata.

Helyes uton járunk-e?

Lezajlottak a zólyomi ünnepek és ki-kihazatért csendes otthonába, köznapi dolgaihoz. De lehetetlennek tartom, hogy egyikünk-másikunk fel ne vetette volna magában azt a kérdést, a melyet Janits alelnök is érintett megnyitó beszédében, ha vajjon van-e valamelyes eredménye a F. M. K. E. 18 évi működésének, s ha van, minő arányban áll az a hozott pénzüldozatokkal és a reá fordított fáradtsággal?

Az említett megnyitó beszédben azt olvassom, hogy még mindig távol állunk attól az eszményi céltől, a mely a bold. Grünwald Béla lelki szeme előtt lebegett, és hogy még sok, igen sok a tenni valónk.

Figyelemmel olvastam a F. M. K. E. évi jelentését is, s egybe vetve ennek adatait az említett megnyitó beszéddel, a mely a következőkre jutok, hogy, ha az egyesület 18 évi működésének kevés az eredménye, ugy ennek nemcsak az anyagi eszközök fogyatékosága és elégtelensége és nemcsak magyarságunk nagy részének a közömbössége az oka, hanem legfőképez az, hogy nem találtuk meg a helyes utat, a melyen haladnunk kellene. Egyéni véleményem kockáztatok itt, tehát indokolni is tartozom.

A F. M. K. E. működésének ugyszólván sulypontja az óvintézetek felállításában és fenntartásában fekszik. — 36 óvintézet van ez időszert, a melyeknek fenntartása múlt évben 44,282 korona és 84 fillérre került, és a mely fenntartási költségekhez a F. M. K. E. 31,524 koronával járult hozzá. Beiratkozott ebbe a 36 óvintézetbe 1824 növendék, a kik közül minden növendék nevelése 17 koronájába került az egyesületnek, aránylag nem sokba, de az ezen uton elért közművelődési és hazafias cél, attól tartok, még kisebb arányu. Tízennyolcz évi működés után itt is, ott is, a hol régebbi kisdédvók áll fenn, már látni kellene ennek a hatását az ifju nemzedéken — vajjon látható-e hát? Nem látható, mert nem

is látható, mert a hol az iskola is nem azonos irányu, ott az óvónak abban az irányban, a melyet a F. M. K. E. követ, nem is lehet intenzív hatása, — a 3—6 éves gyermek hamar tanul, de hamar feled is, aztán meg ez a zsenge kor, ha fogékony is, nem való arra, hogy mélyebb és maradóbb nyomokat hagyjon rajta hátra a hazafias nevelés, — mert nagy eszmék felkarolásához, szivbevéséséhez föltétlenül azoknak megértése is szükséges. — A F. M. K. E. tehát nagyrészt csak emberbaráti kötelességet teljesít a 36 kisdédvó fenntartásával, magára vállalva a községek, a közönség és az állam fenntartási és segélyezési kötelezettségét. Nemzeti és közművelődési célokat követő egyesületnek pediglen nem lehet főfeladata, hogy a politikai községek és az állam kötelességet teljesítse. Mert ugy áll a dolog, hogy a mikor a F. M. K. E. létesült, a kisdédvók még nem voltak állami intézmény, vagyis, akkor még nem volt törvényünk, a mely kisdédvók állítására a községeket és az államot kötelezte, a 3—6 éves gyermekekét óvását elrendelte volna, — s a F. M. K. E. alkalmas eszközök látván a kisdédvók intézményében, ilyenek felállítását is be vette programjába. Vajjon helyesen-e? Erről vitatkozni lehet. Én, bármint kardoskodjanak is ezen intézmény mellett, a kisdédvókéért, ugy a hogy most vannak, hevtüni, lelkesülni nem tudok. Szerintem a kisdédvónak nem lehet célja, hogy minden körülmények között az anyát, a családot helyettesítse, kényelmes anyáknak támogatója legyen. A kisdédvónak szerintem csak egy célja lehet: az óvás, ott, a hol erről a család nem gondoskodhatik. A kisdédvó nem lehet iskola, nem lehet kényelmi eszköz, nem lehet nemzeti törekvéseknek a színehelye, — s ha mégis az, hát helytelenül az, már pedagógiai szempontból is, s közművelődési egyesület már csak azért sem vállalkozhatik ilyen irányban a támogatására, mivel ez most már törvényesen is kimondott kötelessége a községeknek és az államnak.

Nem habozom őszintén kimondani, hogy

az a 31,524 korona, a mit a F. M. K. E. az elmúlt évben kisdédvók fenntartására fordított, „nem volt olyan mag, a mely tisztelesen visszafizetné a hazának azt, a mire a hazának oly nagy szüksége van”, — mint a hogy a többször idézett megnyitó beszéd mondja, — hanem igenis az egyesület anyagi erejét meghaladó alamizna volt az, amelyet — szeretnem hínni — szegényebb községeknek adott, megfélekedve arról, hogy e községekben, ha anyagi tekintetben tehetetlenek, az állam köteles közbelépni, — és hogy neki magának sürgősebb, közvetlenebb feladatai vannak, a melyek szintén pénzüldozatokat kívánnak.

Közművelődési és nemzeti missióját csakis akkor töltheti be a F. M. K. E. eredményesen, ha arra a nemzedékre irányítja figyelmét, a mely a mindennapi iskolaköteles kort már túlhaladta, és a melylyel ma nem gondolkodik senki. Azok a gyermekek, a kik a népiskolát elvégezték, csakhamar jóformán mindent elfelejtettek, az 4—6 éven át keserű munkával megszerelték, mert hisz ha akarnak is, nem képezhetik magukat tovább, eszközök és vezetési biányában. Innen van az, hogy a nagy számmal működő magyar nyelvű állami iskolák ellenére is a magyar nyelv ismerete ahogy sem halad nemzetiségi vidékeken, — magyarosodásról pedig, nyelvben és érzelemben való magyarosodásról egyáltalán szó sem lehet, — sőt ellenkezően!

S mit tett a F. M. K. E. ezen a téren? Jóformán semmit! Mert az a három dolog, a miket 60—120 korona segélyben részesítet, az tisztán jobbra meglelt emberből alakult, — abból az 1590 kötet könyvből pedig, amikből könyvtárakat szervezett az egyesület, vajmi kevés kerülhetett a serdülő ifjuság kezébe! — Tehát éppen azt a talajt hagyjuk parlagon heverni, amely igazán tisztelesen fizetné vissza a beléje vetett magot, hogyha ezt gondoznók, mivelők. Vessződtünk 1824 gagyogó gyermekkel, a kik holnap már

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

A felvidéki tót népről.

A ki szorakozást vagy üdülést keres a Felvidék vadregényes völgyeiben, vagy tapasztalatok gyűjtése céljából keres fel a Tátra és Fátra remekszép tájait, a kit a hegyormokon lehérlő várfalak százados története vonzott e vidékre, vagy a természet csodáit jött ide tanulmányozni: annak figyelmét kisebb-nagyobb mértékben lekötí a felvidéki tót nép élete, szokásai, tulajdonságai nemcsak azért, mert minden kiránduló érdeke, hogy a népet, melynek lakó helyét meglátogatta, legalább nagyjában magismerje; de azért is, mert a népelet eseményei előtte mint nyitott szinpadon játszódnak le s önkénytelenül is lekötik figyelmét. A nép élete mindenütt változatos, mindenütt érdekes és tanulságos, de annyi változatosságot alig veszünk valahol észre, mint a tót nép lakta Felvidéken, hol majd minden völgyben láttunk más tipikus vonásokat, más öltözetet, hallunk más, gyakran egymástól nagyon is eltűtő tájszólást s tarka változatosságot veszünk észre a nép életmódjában, szokásaiban. Ezért a kép, melyet a felvidéki tót népről nyujtani fogok, csak vázlatzerű rajz lesz, melyen csupán a főbb vonások domborodnak ki.

A lértér való nehéz küzdelem munkaszeretetet és

szorgalmat fejtett ki a tót néppen s ez kiválóan alkalmassá teszi őt a gépszerű munkára. melynek semmi nemétől sem irtózik. Lassan de lelkiismeretesen és kitartóan dolgozik. S mennyire menne szorgalmával, ha a pálinkaivás rákfenéje meg nem mételtyezné, ha rabjává nem válnék ama romboló mérgeknek, mely benne az etikai és esztetikai érzéket gyakran megöl, anyagilag és szellemileg tönkreteszti. A pálinka túlságos kedvelése és a silány eledel, melylyel a nép napról-napra él, magyarázza meg lassúságát és nehézségét. Ehhez járul még szegénységének tudata, mely csaknem az egykedvűség türelmessé sőt itt-ott a gyávaságig félnékkéteszi. Erélyesebb fel lépsére akkor szánja el magát, ha a pálinka hevíti, különben nem egyszer még az üteget is egykedvűen fogadja, vagy legfeljebb magában morog. Részeg állapotban szeret okoskodni, magában beszélni, sőt sokszor elérézkenyedik és sir. Nem indulatos, inkább szenvedélyes; szembeszállni nem igen szokott, inkább kerüli a bajt; nagyobb vétséget ritkán követ el s igen őszinte a magatartása, ha a vadottak padján ül. Hódol a tekintélynek s ellenmondás nélkül teljesíti a parancsot.

Szolgálatkészsége anyagi viszonyainak kifolyása, de a legparányibb szivességért zaklatni fog s az adományjal ritkán elégszik meg; ellenkezőleg a legkisebb szivesség leköteli s teljes odaadással van jötevője iránt, kit még évek múlva is emleget. Feljebbvalójá iránt alázatos s általában illedelmes, különösen köszönt-

getni szeret sokat. Búszke, ha nagyobb úrral bizalmasabban beszélhet, de az idegennel szemben nagyon tartózkodó. Kedélytelen elégia, melyben kedv és kedvetlenség, öröm és szomorúság, remény és félelem egymást kölcsönösen mérséklék és korlátozzák. Érzelmek tünékenyek s egész valóján látjuk az édes komolyságot és önmegadást, mely béke s csekély jólét után sóvárog. »Ne haragítsd az Istent s az ördöggel is jó lábon élj.« — »Ha varjak közé kerülés, velük kell kárognod.« — »Minden jó méntéség felér egy garassal.« E közmondásokban nyilatkozik meg a tót nép életbölcössége.

Szép jellemvonása a vállalosság: »Jól tudja az Isten, mit cselekszik.« »Hulljon az eső, essék a hó, történjék Isten akarata.« Ezek s számos más közmondás arról tanuskodik, hogy a »fatum christianum«-ba teljesen beleélt magát s megadással s bizalommal tűri sorsát. De a vállalosság soknál vakbuzgalomra fajul.

Szülőföldjéhez, otthonához őszinte szeretettel viseltetik; s ha a sorsa messze vidékre veti is, alkalom adtán, örömmel siet a hegyes-völgyes otthonba, a regényes tájra, a szegény viskóba, hol Isten napja először veté red sugarait. Mert a közmondás arra tanítja, hogy: »Jobb itthon egy darab kenyér, mint idegenben egész tén.«

A nép ruházata igen változatos s egyes vidékekre vagy községeknek nézve jellemző. A Felvidék szegényebb éjszaki részében a széles karimájú fekete kalap, bárányből készült kucsma, a cészisülés és a takarékos-

nem tudják, a mit ma hallottak, s rájuk kötöttük egész pünközt, és elhanyagoltunk talán százezer serdülő fut és leányt, akik gondolkodó elmével bírnak, fogékony szívvel várták talán segítségünket — hiába. És ez nem akar nagyraghozó, pusztá frázis lenni! Az egyszerű falusi gyermek is, ha csak egy kissé is megszeretették vele az iskolát, a szellemi munkát, ezt az utóbbit nehezen nélkülözi, mikor az iskolát elhagyja, mert hisz a szellem is kívánja a megszokott táplálékát, nemcsak a test. Németországban ezen serdülő ifjak és leányok részére jó tovább képző iskolákat, könyvtárakat, egyesületeket stb. tartanak fenn, ugy, hogy a népiszkolában szerzett ismeretek nem veszhetnek kárba, hanem hovatovább megszilárdulnak. És a 13—18 éves kor az, amely a leggyorsabb nevelést igényli, mert ebben a korban kezd a jellem is kialakulni, kijegezesedni, — s valamint a test fejlődésére az étel, ital, levegő stb. bír döntő befolyással, úgy a jellem is külső behatások alatt képződik, s rendszeresen azzá lesz, a mivé leszik.

Azért én is egyetértek egyik napilapunk vezérezésközéjével, a ki az E. M. K. E. dolgait fejtegetve, egyebek között ezeket írja mondja: „Mi azt hinnők, hogy a kinek van ötven krajczárja, az a sokat kifigurázott, de mi előtünk szent ötven krajczárja, a magyarosodás oltárára, találhatna egy kis akarattal, még egy pár ilyen ötven krajczárát a magyarság céljaira is. Es aki ama bizonyos ötven krajczárakra rá nem szorult, annál inkább ráfordíthatná a nemzet dolgára, a mely rászorult — rá arra, hogy a fiai ne csak ipszilokkal és dupla mássalhangzókkal tartsák fenn a magyarságot. Mert ortografából — régiből vagy újból — még egy nemzet sem élt meg, ellenben a pénz ebben a harcban is csodákat mivel. Ha mi alszunk, azzal a veszedelmek el nem alattjuk, s ha pusztán csak siránkozunk, bizony meg nem kérleljük. A ki tart a magyarságra, azzal bizonyítja, hogy nemcsak él belőle, hanem áldoz is érte. Mihelyt az Emkében benne lesz minden magyar ember, egyszeriben a legkitünőbb kulturegyesület lesz a világon.“

És egyetértek az ismételt idézett megnyitó beszéddel, a mely a lelkesektől, tanítóktól, jegyzőktől stb. várja és reméli eszméinek megvalósítását. Amde anyagi gondokkal küzdő hazafiaktól ne követeljünk áldozatokat. Ne követeljünk a 400 forintos tanítótlól, hogy szabad idejét ügyünknek szentelje, mikor sok-sok duplaletűs nevű vagy pedig felgazdagodott úri ember évi két forinttal eleget vél minden hazafias kötelességének, és még ezzel is adósa marad sokszor a pénztárnak! Ne akarjunk magyar kultúrát csinálni a szegénynek morzsáiból és verejtékéből! A kultura pénzt követel, ezt

pedig csak az adhat, a kinek van. Hát adjon is mindenki tehetségéhez képest. Az a lelkes, az a tanító, a kit segítségünkkel az anyagi gondoktól megmentettünk, hazafasságból is, kötelességből is, hálából is szívesen gondozásba veszi majd a serdülő nemzedéket; az ismétlő iskola nem lesz nyűge többé a tanítónak, hanem az a tér, a hol kiváló érdemeket, erkölcsi elismerést, anyagi jutalmat szerezhet — — — — és számokban is kifejezve a várható eredményt, az óvintézetek fenntartására fordított 31524 koronával legalább 32 töt községgben részesíthetjük a serdülő nemzedéket hazafias szellemű gondozásban és nevelésben, és biztosíthatjuk a népiszkola munkájának a gyümölcsét.

Mint a kulturkérdésekkel már évtizedek óta foglalkozó ember, igen természetes, hogy a F. M. K. E. működését is érdeklődéssel figyelem s ugy találok, hogy a megyei választmányok között a turóczmegyei az, a mely legközelebb áll idevonatkozó elveimhez; mert ez a közlgy s a hazafias törekvések iránt oly igazán melegen érdeklődő elnökének, ifj. Justh György főispánnak kezdeményezésével és hathatós támogatásával tényleg már meg is kezdte azt az áldásos munkát, a melyet fennebb, mint a F. M. K. E. főfeladatát röviden vázoltam: oly néptanítókat jutalmaz, a kik a rendes mindennapi iskolán kívül is foglalkoznak odaadó, hazafias szeretettel a serdülő ifjúsággal, s merem megjósolni, hogy, ha az anyagi eszközök nagyobb mértékben fognak rendelkezésünkre állani és választmányunk fővezetése iyi lelkes férfiaknak a kezében marad, a mi választmányunk lesz az, a mely, noha a legkényesebb viszonyok között működökik, legelőbb éri el célját mint kulturegyesület.

Bánfi János.

Magyei élet.

Turóczvármegye közg. bizottsága f. évi szeptember hó 12-én tartotta meg rendes havi ülését a melyen, ifj. Justh György főispán elnöke alatt jelen voltak: Beniczky Kálmán alispán, Róka József pénzügyigazgató helyettes, Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, Borbély Kálmán főmérnök, Dr. Hass Jakab vármegyei főorvos, Keviczky István főjegyző, Keviczky Imre gazdasági előadó, Dr. Láng Lajos kir. alügyész, Zathureczky Tamás árvaszéki elnök, előadók. Megjelentek továbbá Justh Ferencz orsz. képvis., Akantisz Rezső, Klimó Vilmos, Rosza János, Cseréy Emil, id. Bulyovszky Simon, Dr. Lax Adolf, Kontsek György közigazgatási tagok. Jegyzők: Beniczky Akos és Akantisz Ödön.

Keviczky István főjegyző bejelentette, hogy Grumich Géza pénzügyigazgató a VI. fizetési osztályba nevezetett ki, ami örömdetes tudomásul szolgált. — Uhljárík Szende volt igazgató a belügyminiszteriumhoz felebbezi a bizottság határozatát a főorvos ellen

emelt panasz tárgyában. A Keviczky Kálmán eltávolzásával megüresedett moszói anyakönyvvezetői állásra Toperczer Lajos hozatot javaslatba. Dzurek Mihály nagycepcsenyi anyakönyvvezetővé nevezetett ki. Bemutatja az erdőfelügyelőség kimutatását azon területekről a melyeknek befasítása a törvény szerint kötelező. Felolvasta továbbá Dugovics Titus főszámvérvő előterjesztését arról, hogy a gyámokról, kik árva vágyonokat kezelnek nyilvántartás vezetessék. — Az iparisoklái igazgató és főszojgábiró között felmerült ügy fölött a kir. tanfelügyelő és az alispán felszólalása után a bizottság napirendre tért, miután elnökölő főispán a differenciál kiigyenlítését magára vállalta.

Dr. Haas Jakab főorvos jelenti, hogy a közegészségügy augusztus hó folyamán nem volt kedvező, különösen a gyermekek között heveny, gyomor — és bél hurut uralkodott. A heveny fertőző kórok közül Kanyaró volt Nagy-Rakón 1, Folkusfalun 1, Rutkán 2, Szucsányban 6, T.-Szt.-Mártonban 1, — Vörheny Mőcsönön 1 eset; köhkhurut Szklenőn 2, vérhas Kelemenfalván 3, himlő Kostyánban 1 eset.

Róka József pénzügyigazgató helyettes panaszolja, hogy a jeseői körjegyző községeiben a folyó évi adó-kivetés még most sem eszközöltetett. Az 1900. évi adóbecsületi eredmény a mult évi január-július hónapokban elértnél 3985 korona 31 fillérral — a mult évi augusztus hóban elértnél 12.060 korona 17 fillérral kedvezőbb, mi arra mutat, hogy Turóczvármegyében a lakosság iparkodik adó tartozását kellő időben leróni.

Berecz Gyula kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a vármegyei népoktatás 1899—1900. tanévi állapotát felülvizsgálta statisztika elkészült s az rendeltetési helyére folterjesztetett. Bejelenti a tanítói személyzetben történt változásokat, a melyeket olvasónk lapunkból már tudnak. Rimaszombaton gazdasági tanfolyamot végeztek a nagy szűnidőben Zvada Antal vriczkói, Kristofcsák Lajos ábrahámfalvi, Ilgő László folkusfalvi, Draskóczy Lajos ivánkföldi és Bartsch Gyula bellai tanítók, a kik valamennyien jeles bizonyítványt hoztak haza. Tanítónői oklevelet szerzett két óvónő, nevezetesen Ploy Irén bellai és Kossina Teréz leizichói helyettes tanító-nők. Panaszolja a tanfelügyelő, hogy sok felekezeti iskola van tanító nélkül, a mi leginkább annak tulajdonítandó, hogy nincs megfelelő iskola épület és tanítói lakás.

Borbély Kálmán főmérnök azt jelenti, hogy a katonai bizottságok által kifogásolt utakon a javítások nagy részt már eszközöltettek. Bemutatta továbbá az 1901—1902. évi útjavítási előirányzatokat.

Klimó Vilmos interpellált intezett a kir. tanfelügyelőhöz a miért Kostyánban nincs még állami iskola s hogy miért nem tud a tarnói új tanító tótul. A tanfelügyelő adott felvilágosítást a bizottság tudomásul vette.

F. hó 12-én délután ugyancsak a főispán elnöke alatt árvaszéki és erdei kihágási bizottsági ülések tartattak a melyeken a folyó ügyek intézettek el.

ság elvei szerint készült szűf és idomtalan booskor a szokásos viselet. De eme ruházat is sokféle változatban jön elő, úgy a posztó szinét, mint pedig a szabást illetőleg. A termékenyebb déli vidékeken a ruha szabása változatosabb, mesterségesebb, s a színzínát, valamint a díszítésnél használt színváltozatok a ruházatnak gyakran bizonyos érdekességet kölcsönöznek. Nem kevésbbé változatos és érdekes a pőrnök ruhája. Hiszen ők voltak s részben ma is a házi szabók, kik a ruházat dívtáját megállapították, ők hintik be sok vidéken apró finom himzéssel a férfi ingujját; hát hogy ne gondoskodtak volna, hogy saját ruházatuk szabásába, díszítésébe széperéküket beleontsák. Főképpen érdekesek azok a himzések, melyekkel számos községben a nők ruháikat díszítik, azok a himzések, melyek mintáit maga a himzőnő állítja össze, melynek előseit maga eszeli ki, mert a himzőnő egész iskolája abból áll, hogy vasárnap az öregmiseről hazamelve, megnézi más falujabeli nők himzését.

A himzés a felvidéki nép ruházatának egyedüli, de becses része. A divat nem változtat a himzéseken, mindig divatosak, mindig tetszenek, a hol egyszer divatosokká lettek. Himzett ruhadarabokkal kedveskedik az anya gyermekének, himzett zsebkendőt ad a leányzó a legénynek, ha szerelméről akarja biztosítani. A menyasszony legfőbb büszkesége a himzett kötenynyel telekrakott láda, legkedvesebb ajándéka pedig a csinosan himzett főkötő.

A nép a ruhájára való kelme nagy részét otthon készíti. Telen, midőn a mezei munka szünetel, a ház asszonynepe len vagy kender fonásával s szövésével

van elfoglalva. A ruhára való fekete vagy fehér darócposztót sok helyen szintén maga a nép készíti. Gyapjufonalakból szövik vagy gyapjuposztóból varrják kedvelt téli lábbelijüket: a papucsot is.

A tót népet lakohelyének viszonyai tették iparosrá. Foglalkozása ugyan a földmívelés és a marhatenyésztés, de a csekély szántóföld, melylyel egy-egy család rendelkezik, többnyire nem hoz annyit, a mennyi a megélhetéshez szükséges, azért a nép kényszerítve volt takarékoság szempontjából, hogy minden tárgyat, mely a háztartásban vagy a gazdaságban kell, lehetőleg maga készítsen. Így fejlődött ki a tót nép közt a háziipar, mely kevés helyen van oly sokoldalúlag képviselve, mint épen a Felvidéken.

A tót iparosok legismertebb alakja a drótos. Iparát alig méltaják figyelemre addig, míg ez csak a cserépedények megdrótására szorítkozik; de szemét szúrja a bádogosnak, ha látja a drótoslegényt valahol az út szélén, mint gyártja egyszerű szerzemával a különböző bádogosmunkát. Házalás közben a drótosot az iparoscsikknek egész raktárát hordja magával, kezdve az egyszerű égerfogótól a legfinomabb drótunkáig; a sárgadrótból jól díszes kosarakig, melyek gyakran helyet foglalhatnak bármely megfelelő nagyobb üzlet kirakatában.

A kis drótosfű már 6—10 éves korában követi a mesterét vándorútjában. Gyakran 3—4 teljes éven át bolyog az idegenben s a mestertől kapott bérét haza szokta küldeni agg szüleinek. Ellátogatnak Oroszországba, bejárják a Kaspi-tenger környékét, a Kaukázus vidékét, Szibériát egész Kamcsatkáig s Khina határáig;

mások a Balkán-félszigeten járnak s ellátogatnak Kis-Ázsiába is; Németországban, Franciaországban s Amerikában jól ismerik a házaló drótosítókat, kik közül nem egy állandóan telepedett le valamelyik nagyobb városban, legényeket hozatott Felső-Magyarországból s szerencsével úzi a bádogos-mesterséget, már nem mint drótosot, hanem »Klempnermeister« »Handelsmann«, sőt mint »Fabrikant«.

Ha a drótos készül nagy vándorútjára, Feleségét bizza isten gondjára, Isten veled, éltel párja, Isten veled:

Az ég tudja találkozm-e még vele? (Népdal.)

Az utra készülő drótos nyakába akasztja fekete bőrtarisnyját, melyen néhánny sárgarézgomb és ugyancsak sárgarézből készült kis kereszt csillag, kezébe veszi a hatalmas vándorbotot s előbb a templomba megy imádkozni. Innen ellátogat a plébániára, majd meglátogatja a jegyzőt s a falu bíráját, a kántorantfőt s a szomszédokat, hogy mindegyiktől búcsút vegyen. Míg a búcsuzás tart, otthon az asszonynép szorgalmasan készíti az útravalót, süti a kalácsot, főzi a cukros pálinkát, mert az útrakelet teli kosárral kell kikisérni, hogy majdan teli tarisnyával térjen vissza. Végre búcsút vesz a drótos a házbellektől is, keresztet vet magára, midőn a ház küszöbét átéli s nejtétől, anyjától vagy leánytestvérétől kísérve halad a faluból kivezető úton. A falu végén álló szent szobornál vagy keresztnél mindketten leterdelnek s rövid imát mondanak; aztán beszélgetve haladnak a falu határáig.

(Folyt. köv.)

Vadászgyelet Turócmezeyében.

Mindazok körében a kik a rendszeres vadászataknak hívei, élénk érdeklődést keltett már maga a hír is, hogy Turócvarmgyében vadász egylet van alakulóban.

Maga az eszme meggyőzőnek sem új, mert már a 80-as évek elején megalakult itt a »Turócmezeyei vadász és halász egylet«, a melynek annak idején Baró Révay Gyula kisselemezti nagybirtokos volt az elnöke Zorkóczy Tivadar, akkori megyei aljegyző pedig a titkár. Az egyesület iránt már akkor is meleg érdeklődés támadt a minek tulajdonítható, hogy id. Erdős György akkori főispán és Körmöcz szabad királyi város az egyesület alapító tagjai sorába is beléptek. Ez a régi egyesület a szervezkedés stadiumán jóval tovább ment, mert nemcsak alapszabályokat alkotott, de az egyesületnek házi szabályait is ötfeszefolyta; ezeket jóváhagyás végett illetékes helyre ferlerteszta, sőt a vadovás szempontjából csapdákat is szerzett be és osztott ki a vármegye területén.

Ezzel azonban megszűnt működése.

Magát az eszmet azonban újra fölvetette Erdős György m. kir. főerdész s addig buzgólkodott, míg az érdeklődőket tömörítette s megérta, hogy a vadász egylet f. hó 10-én alakulni ülést is megtarthatta.

A »Magyar Olvasókör« helyiségében egybegyűltek: Beniczky Kálmán alispán, Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, Zorkóczy Tivadar főszolgabíró, Erdős György főerdész, Akantisz Ödön megyei aljegyző, Révay Miklós birtokos, Dugovich Titusz m. főszámvéví, Michnik Gyula biztricskai földbirtokos, Hudák Endre m. állatorvos, Toperczer Lajos gyógyszerész s még többen a kik előtt Erdős György főerdész lelkes szavakkal tolmácsolta az egyesület célját.

Az értekezlet vezetésére Beniczky Kálmán alispán, a jegyzői teendőket végzésére pedig Dugovich Titusz megyei főszámvéví kértettek föl.

Az értekezlet első sorban kimondotta, hogy a volt turócmezeyei vadász és halász egyletnek alapszabályait minden változtatás nélkül magáévá teszi s az egyesület munkásságát a régi egyesület alapszabályai alapján kezdi meg.

Az egyesület így módon újja szervezkedvén Zorkóczy Tivadar mint a régi egyesületnek volt titkárpénztárosa beszámolt a régi egyesület pénztárával, a melynek eredménye gyánant 200 koronát adott át, mely összeg mint id. Juth Gyötyg ny. főispán és Körmöcz szab. kir. főványa város alapítvány a fog takarékpénztárban kezeltetni. Ugyancsak átadta az egyesületnek alapszabályait, nyomtatványait és díszes jelvényeit. Zorkóczy Tivadarnek ezután az egyesület a régi egyesülettel fennálló viszonyából folyó összes ügyekre nézve megadta a fölmentést.

A régi egyesületnek házi szabályai azonban nem voltak elfogadhatók, miután azok még az 1883. évi vadász-törvény meghozatala előtt készültek és már elavult intézkedéseket tartalmaznak, de különben is sokkal nagyobb méretű keretekben mozog, mint a mily mértékben a vadász egylet Turócvarmgyében megalakítható. Ennek megszervezésére illetőleg a helyi viszonyokhoz való alkalmazására Erdős György és Dugovich Titusz kértettek föl.

Kimondotta végül az értekezlet, hogy még e hó folyamán tisztújító közgyűlést tart s addig az ügyek vezetését Erdős Gyötygre bízza, a kik ideiglenesen, a közgyűlés további intézkedéseig a pénztár kezelését is magára vállalta.

Megalakult tehát az egyesület s most már annak jövője attól függ, hogy kik lesznek annak élén, Reméljük, hogy az egyesületnek tagjai e tekintetben is meg fogják találni a helyes utat s azokra fogja bízni az egyesület vezetését, a kirkől meg van győződve, hogy a vadász egylet iránt nemcsak érdeklődnek, de érdek lődésüket tettel is bizonyítani fogják.

Mint értesülünk, az egyesület egyelőre csak szerény körben fogja megkezdeni működését. Tovább majd csak akkor terjeszkedik, ha megerősödik. S ezt helyesen teszi.

Turócvarmgyében, a hol csak a nagyobb birtokosok fordítanak gondot a vad óvársra és a ragadozók pusztítására, az egyesületnek igen szép feladat jut osztályrészül. Mindenesetre kívánatos, hogy első és legfontosabb feladatának ezt tekintse s ha ezt teszi, úgy néhány év múlva a vadállomány is tetemesen emelkedni fog s érdemes lesz vadászni.

Pribóczyi szarvasmarha kiállítás.

A turóc-mezei második szarvasmarha-kiállítás szeptember 8-ikán Pribócon tartották meg.

Dr. Darányi Ignác m. kir. földmívelésügyi miniszter jóváhagyta az idén már 560 korona került kiosztásra.

Justh Ferencz orsz. gy. képviselő, ki már régebb időkől fogva fáradhatatlanul áll az állattenyésztés előmozdítása élén, valamint Ebner Jenő m. kir. állattenyésztési felügyelő, aki szintén meggyőződött arról, hogy Turócmezeyében a pingaáz szarvasmarha-tenyésztés oly szépen halad előre, kieszközölték a m. kir. földmívelésügyi miniszternél — azt, hogy oly állat tulajdonosok, a kik akár tisztavérű akár keresztezés útján előállított, de a pingaáz jellegét magán hordó egyedek tulajdonosai, díjaztassanak. — Miután pedig a földmívelésügyi miniszter az ilyen célú tudatos és közhatalu törekvéseket készséggel pártolja; a kis gazdák által kiállított szarvasmarhák tulajdonosai között kiosztandó 560 koronát utalványozott ki.

A vármegye mezőgazdasági választmányja által kiküldött jurtytagok voltak: Justh Ferencz orsz. gy. képviselő, Ebner Jenő m. kir. állattenyésztési felügyelő, Keviczky Imre közgazdasági előadó, Kohn Jakab bérli és Hudák Endre vm. állatorvos.

A tenyészapaalakot bíralatnál pásztordíjat kapott: Valcsa község 15 k., Nagy-Csepcsény 10 K., Deánfalva 5 K., Treboztó 2 bikáért 10 K. és Zsambokrét szintén 10 Kor.

Növendék és sajáttenyésztésű bikáért a következőket díjazták: Tomesányi István, Draskócz, 2 bikája után első díj: 30 kor. aranyban; Cserny András, Bodorfalu, második díj: 25 kor.; Holländer Sámuel, Beniczről, harmadik díjat 20 kor.; Hrivánk N., pribóczyi és Pivko György beniczi lakosok: 10—10 koronát kaptak.

Az egyenes üszök díjazásánál; az első 30 kor. díjat Kosztyán Pál alsó-kálnoki, a II-ik 20 kor. díjat Quotidián Gyula pribóczyi, a III-ik 10—10 kor. díjat Pozeszkai József valcsai, Pivko György beniczi és Ferenin József bálintfalusi lakos kapta.

A két éves üszök díjazásánál az I-ső 30 kor. díjat Jeszenszky József alsó-kálnoki, a II-ik 25 kor. díjat Marek András szt.-mihályi, a III-ik 20 kor. díjat Pozeszkai József valcsai, a IV-ik 15 koronát Cziger János beniczi lakos kapta. — 10—10 kor. díjat kapott még: Jeszenszky János felső-jeszeni, Goldmann Alajos cseremosói és Martinecz József valcsai lakos.

Tehenekért díjat kaptak: az I-ső 20 kor. díjat Kasuba János nagy-csepcsényi lakos, a II-ik 15 kor. díjat Cziger József beniczi és a III-ik 10 kor. díjat Skultéti Mihály valcsai lakos.

Ezeket kívül 30 tulajdonos 5—5 kor. díjban azért részesült, hogy állatjaikat jó ápolásban részesítették. H. E.

HIREINK.

— Gyászmise Erzsébet királynőért. Erzsébet királyné elhunytának évfordulóján f. évi szeptember hó 10-én a turóc-sz.-mártoni róm. kath. templomban Cserey Emil esperes-plebános ünnepélyes gyászmisét tartott, a melyen ifj. Juth György vármegyei főispán vezetésé alatt megjelentek a vármegyei tisztikar, az állami hivataloknak képviselői, a kereskedelmi-, polgári- és elemi iskolai tanestületek a vezetésükre bízott tanuló-ifjúsággal együtt. A vármegyeházán és más középületeken gyászlobogók emlékeztették a közönséget arra a gyászos emlékre napra, a melyen a legmagyarabb királyné, hazánk védőangyala megszűnt élni. Áldott legyen emléke, mely élni fog mindörökké. — Ruttkáról is azt a hír vésztek, hogy a közsének hazafias gondolkodása ügybuzgó plebánosa Halkó Zoltán szintén tartott gyászisteni tiszteletet, a melyen a vasuti tisztikar, az állami iskolai tanestület és ifjúság is részt vett.

— Gyűjtés az örökimádás temploma javára. Mint már a mult évben, f. hó 16-án vasárnap délelőli 10 órák a turóc-sz.-mártoni róm. kath. templomban gyűjtés fog rendezetni az örökimádás temploma javára. Nem kételkedni, hogy Erzsébet királyné emlékének megörökítését célzó nemes törekvés megvalósításához közönségünk is készséggel leteszi fil-léreit. Itt megemlíteni, hogy a Fehér János tanár ellátóval megüresedett pénztárosi teendőket ellátására ifj. Juth György, a turócmezeyi gyűjtő bizottság elnöke, Fekete Miklósné kérte föl, a kihez a pénzádományok beküldhetők.

— Személyi hírek. Beniczky Ferencz v. b. t. t. Pest-Pilis-Solt-Kiskun megye főispánja a mult héten Tót-Prónáról ifj. Juth György főispán és családjának valamint id. Juth György ny. főispánnak látogatására Népszépra utazott, a honnan f. hó 8-án székelyére Budapestre visszatért.

— Nőgyűlés. A Turócmezeyi Jótékony Nőgyűléslet özi választmányi ülést f. hó 16-án, vasárnap délután 3 órák a vármegyeház kistermében tartja meg. Fekete Miklósné, az egyesület elnöke, ezen az uton is kéri a választmányi tagjait, hogy a gyűlésen minél számosabban jelenjenek meg.

— Uj törvényeségi elnök. Mint Besztercebányáról írják Kemény Gyula kir. ügyésznek a nagyszabani kir. törvényeségi elnökévé történt kinevezése alkalmából szépen sikerült bucsuéstelyt rendeztek tisztviselő-társai és barátai. Az első felkötésről Bolemann Lajos törvényeségi elnök mondotta, kiemelve, hogy Kemény kinevezése a vasszorgalom, a pártatlan buzgóság méltó megjutalmazása. Az uj törvényeségi elnök Turóczban is közkedveltségnek és tiszteletnek örvendett.

— Magyar színeszet Turóc-Szt.-Mártonban. Báródi Károly színezgató 26 tabgól álló színtársulattal f. hó 20-án a Steiner-féle nagyteremben kezdi meg 12 előadásra tervezett szereplését. Reméljük, hogy Turóc-Szent-Márton és környékének magyar hazafias közönsége sietni fog a magyar színművészetnek pártolására. Viszont a színtársulatól jól betanult darabokat várunk, mert a vidéki színeszetnek az a legnagyobb átká, hogy embereit folyton cseréli s e miatt az öszetartulás majdnem ki van zará. Különben is itt az ideje, hogy a felvidéki színeszetnek ügye valahára rendezessék. Nekünk arra van szük-ségünk, hogy évente — talán két ciklusban — 12—12 előadásban a színművészetnek udjónságait mutassák be társulataink. Itt napról-napra egy és ugyanazon közönség jelenik meg a színházban vasárnapi közönségünk nincs és így elcsépeit semmi-segrekre nincs szükségünk, ezeknek nálunk nincs publikuma. Hisszük, hogy Baródiék ismerik a helyi viszonyokat, s törekedni fognak a turóczyi bár cseleky, de lelkes magyarságnak igényeit kielégíteni. Bizalommal és jóakarattal fogadjuk tehát a társulatót; rajtuk áll, hogy az előlegezett bizalmat a közönség részéről is megnyerjék.

— A ruttkai földmhelyi tisztikar folyó hó 12-én annak az öröme, hogy hivatali főnökének, Saager Ferencznek, kedves leánya, Ida, eljegyezte magát Gerstner József mérnökkel, kedélyes esti társas öszjegyelt rendezett, a mely alkalommal többszörös megtisztelésben részesítette ugy az apát, mint a jegyospárt. A földmhelyi zenekara pedig alkalmi darabokkal kedveskedett.

— Megbízá. A Fehér János Szegedre áthelyezésével megüresedett felsőkereskedelmi iskolai matematikai tanszékre, a közoktatásügyi m. kir. Miniszter Müller Vilmos okl. felsőkereskedelmi iskolai tanárt rendelte ki ideiglenes minőségben,

— Korai öröm. Mult számunkban örömmel regisztráltuk, hogy a vármegyeházától a vasutig vezető út végre valahára a megvalósulás stádiumába jut. Örömmel azonban korai volt, mert a munka kivitelére nem akart vállalkozó és így új árjelentések kiírása vált szükségessé. A közig. bizottság folyó hó 12-én tartott üléseéből utasította a vármegyei alispánt, hogy a szóban levő út elkészítésére a szerződéseket a f. évi november hó 12-én tartandó közgyűlés, bizottsági ülésre mutassa be, a munkálatokat pedig a jövő év tavaszán foganatosítsa, addig pedig a vármegyeház előtt elterülő útát járható állapotba hozassa.

— Uj tanító. A kis-selemezai ág. ev. felekezeti iskolához Marcsék Ludmilla áll. tanítónő, a lipóczy ág. ev. iskolához Jeszenszky Dénes, az ivankofalvi ág. ev. iskolához pedig Szuhács János okl. tanító választattak meg.

— A kassa-oderbergi vasut ruttkai állomását az igazgatóság kibővíteni óhajtván erre vonatkozó munkálatokat a közlekedésügyi Miniszter is jóváhagyta. Erről az érdekelteket Turócvarmgye közig. bizottsága f. havi üléséből már értesítette.

— Pátricsék János ks. od. főellenőrnek s volt ruttkai állomási főnöknek Ruttkáról való távozása alkalmából a ruttkai társaskör folyó hó 14-én győnyűré és értékes emlékbübet ajánlott fel. Hogy mily közbecsülésnek örvendett nevezett, mutatja az emlékbübet első lapjára örökített következő szöveg: »Öszinte tisztelet s vonzalomból emlékkép ajánlunk fel neked e lapot, a kinek emléke távozása után is mindig közöttünk lesz. Hisz a jó- és rossz időben egyaránt híven kitartottál; irántunk való szereteted folyton öregedet. Távozásod miatt fájdalom éreznek öreg barátaid, vesztéséget az is, a ki csak ma tanult megismerni, de megismert! Pátricsék 26 évvel töltött Ruttkán s mint az áll. iskola gondnokának elnöke is elévülhetetlen érdemeket szerzett. A kaszinó közgyűlésileg, megható módon bucsuzott el tőle.

— Hazafias cselekedet. Népszál község képviselőtestülete f. évi szeptember hó 5-én tartott rendes közgyűlésén Komora János róm. kath. plebános indítványára egyhangulag elhatározta, hogy október hó 16-ikán, az aradi vértanúk halálának évfordulóján, Népszál szülöttének Láhner György negyvennyolcas táborosoknak lelküdvét gyászmisét fog szolgálatni s azon az egész képviselőtestület meg fog jelenni. Elhatározottk továbbá, hogy az ifj. Juth György főispán parbjában a mult évben felállított Láhner emlékszóbrct megkoszorúzzák, a mely alkalommal a szabadságharc ezen vitéz táborosának és vértanújának hervadhatatlan érdemeit Jelinek Bertalan körjegyző, a szobornál elmondandó beszédben fogja méltányolni. Az ünnepély lefolyásáról értesíteni fogjuk olvasóinkat.

— Stiffel László ujmisés, ruttkai káplán f. hó 8-án foglalta el állását s működését azonnal megkezdte. Üdvözöljük körünkben.

— Uj képes levelezőlapok. Turócvarmgyének természeti szépségeinek gazdag vidékéről és nevezetéseiről mind több képes levelezőlap jut forgalomba, a melyek hivata vannak vármegyéink iránt

Az érdeklődést mind tágasabb körben felbresztieni. Legujjabban a neceplai Lahner emlékszóborról és ifj. Justh György főispánnak neceplai kastélyáról készültek igen sikerült fölvételek.

— **Elmozdított tanító.** R. J. turóczszkzienői felekezeti iskolai tanító ugyancsak megbotránkozott a gondjaira bízott község lakói, a mikor a vallási dolgokról nevelésügy gúnyváltás beszélt s ugyancsak öcsérolta a papot és s annak minden intézményét. Emiatt fegyelmi vizsgálatot indítottak ellene a melynek alapján a besztercebányai püspök állásától való elmozdításra ítélte. Ezt az ítéletet a kultusminister is jóváhagyta és így az jogerős.

— **Öreg ember nem vén ember.** Nemes Palugyai Nándor nemcsak a szabadságharcban állotta meg helyét, hol a hadnagysággal vitte, de Jókaival tartva, most 72 éves korában megnősült, nőül véve Horkányi Elza 30 éves hajadont. Mint Turóc-Szklenéről értesítettek, az esküvő a falu apraja-nagya jelen volt s szerencseváltóakkal halmozták el a már öreg de még nem vén, delezeg szabadságharcost és aráját. A milyen jó egészséggel van az öreg úr, lehet, hogy még az ezüst menyegzőjéről is hirt adhatunk.

— **Kirándulás Arvaváraljára.** Szép és tanulságos kirándulást rendezett a znióváraljai állami tanítóképző intézet a folyó hó 8-iki ünnepnapon, az intézet százti növendékével a kies fekvésű és történelmi nevezetességi Arvaváraljára rándultak ki, a hol bőséges alkalom nyílik felkeltetni a fogékony ifjú kebelben a természet szépségei és a múlt nagy emlékei iránt tartozó érteket és kegyeletet. Reggel 7 órakor indult útnak a lelkes csapat s 12 órára érkezett meg Arvaváraljára, hol az újonnan épült szálloda nagyszerűben izléseben terített asztalok várták már a jóétvágyú ifjakat. Két órák kezdtek meg a vár meglekintését, melynek multjáról Párvy Endre tanár tartott rövid előadást. Este 10 órakor fejeződött be a szép sikerült kirándulás, melyet lelkes eljenzéssel köszönt meg az ifjuság az intézet igazgatójának és a tanári karnak, kik minden kinálkozó alkalmat és módot megragadnak, hogy a rideg internatusi életet élő s különösen a családi szeretet és szülői otthon melegségét nélkülöző ifjaknak örömet és derült vidám perceket szerezzenek.

— **Színműzet Znióváralján.** Egy kisebb, de törekvő színtársulat működik jelenleg Znióváralján. A Gyimesi vadvárágot, A falusiakat adták eddig meglehetősen sikerrel s Znióváralja kicsiny, de hazafias magyar intelligenciája szívesen enged a művészi követelményekből, csak a magyar szót és irodalmat lassú és hallja diadalra jutni.

— **Szerencsetelenség Szucsányban.** A mult héten, pénteken, borzasztó módon lakolt vigyázatlanságért Singala György szucsányi napszámos. Fel volt fogadva ugyanis cséplőgéphez, még pedig a legnehezebb s a legnagyobb óvatosságot igénylő munkához. Ő dobálta bele a gépbe a telt kékvetet. Úgyesen csinálta dolgát mindaddig, míg egy szokasosnál nagyobb s nehezebb kéve nem került keze ügyébe. Ezt már nem bírta pusztán karjaival megemelni, hanem jobb térével akarta fölsegíteni. De e közben lába a kerékbe került, a mely azt tétlen alul teljesen összemorzsolta. Ajultan vitték el a helyszíneről; most — úgy tudjuk — a helybeli megyei kórházban ápólják.

— **Két könyvről.** Két igen ügyes, a közokt. minisztertől engedélyezett s a sajtó által osztatlan elismeréssel fogadott könyv jelent meg Lang Mihály leveai tanítóképző intézeti igazgatóból. Az egyiknek címe: »A munkaszerelethez való nevelés módja (3—12 éves magyar gyermekek kézimunkáinak gyűjteménye) számos képpel, a melyeket a szerző neje rajzolt«. A másik könyv címe: »A magyar beszéd tanításának természeteszerű módja a nem magyar ajku népisokoláinkban.« Amannak 5 kor. utóbbinak 2 kor. 50 fill. az ára s kapható kiadóhivatalunkban is. — Úgy lehet, hogy alkalommal még visszatérünk e két derék könyvre és bővebben ismertetjük; de már most is ajánljuk a szülőknél és tanítóknál.

— **Mezőgazdasági szesztermelői tanfolyama Nyitra.** A Nyitrai Mezőgazdasági Egyesület által a földmívelésügyi miniszterium anyagi támogatásával rendezett szesztermelői tanfolyam Nyitra szeptember hó 27-én csütörtökön kezdődik és tart október hó 11-ig csütörtökig, vagyis 14 napig. Előadók Dr. Kosutány Tamás a magyar-óvári gazdasági akadémia kitűnő tanára és Dr. Böszörményi Oszkár budapesti ügyvéd, ki a szesz megadóztatására vonatkozó törvények és szabályokról fog előadást tartani: A tanfolyamra jelentkezni lehet szeptember hó 14-ig a Nyitrai Mezőgazdasági Egyesület titkáranál; ezen határidőn túl senki föl nem vétetik. A hallgatók a közeli szeszgyárakba is ki fognak rándulni Dr. Kosutány tanár vezetésével, hogy ne csak elméleti, hanem gyakorlati ismereteiket is gyarapíthassák. Ötös lakásokról, ha ez iránt megkerestetik, a Nyitrai Mezőgazdasági Egyesület titkari hivatala készséggel gondoskodik.

Henneberg-selyem

— csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltek — fekete, fehér és szines, 45 krtól 14 ft 65 krig méterenként. Mindenkinél postabér és vámentesen házhoz szállítva! Mintak postafordultával küldetnek. **Henneberg G. selyemgyáros** sz. és kir. udvari káplós Zürichben

Legjobb
a „Luxus“-szivarka-hüvely,
mivel semminemű az egészségre ártalmas alkotrészt sem foglal magában.
A ki egyszer használta a „Luxus“-szivarka-hüvelyt, többé semmitféle más fajtát nem fog vásárolni.
Kapható kizárólagosan
Moskóczi Ferencné papír-kereskedésében
Turóc-Szt.-Mártonban.

Van szerencsém a nagydémű közönség b. tudomására hozni, hogy Turóc-Szt.-Mártonban, a főtéren (Löwy Zsigmond-féle ház)

Órás-üzletet

nyitottam. Javítások jutányosan, gyorsan és pontosan eszközöltetnek, továbbá dús választékot tartok fali, inga és valódi svájci zsebhórákban.

A nagydémű közönség pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel
Teszák Samu
órász.

Használt, de igen jó állapotú
Kerékpár eladó
Bővebbet e lapok kiadóhivatalában

862. tk. sz. 1900
Arverési hirdetményi kivonat.
A t.-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Velits Adolf és társai elleni végrehajtási ügyében Bella községben fekvő:
a) a bellai 309. sz. tjkönyvben A. + 4 és 6. sor- 1101/1 és 1109/b.2. hr. sz. a. felvett s egészben Velits Adolf nevére irt,
b) az ottani 393. sz. tjkvben A. + 1—2. sor- 1128 és 1147. hr. sz. a. felvett s egészben Velits szül. Laner Johanna nevére irt,
c) az ottani 486. sz. tjkvben A. +1. sor- 1142 hr. sz. a. felvett s B. 1. tétel szerint 1/3. részben Velits szül. Lauer Johanna nevére irt, és
d) az ottani 310. sz. tjkvben A. + 1. sor- 1089/a. hr. sz. a. felvett s Paulovics Szürovi János és neje szül. Rusznák Zsuzsanna, kk. Velits Aladár, Gabriella, Ervin, Jolán, Mariska és Hajnalka, Havas Károly, Paulovits János, Kovácsik János, Kovácsik András és Dr. Drachler Adolf nevére irt jószágtelekre 110 korona. 178 korona 20 fillér, 882 korona 20 fillér és 112 korona 20 fillérnyi utólag ajánlott kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanosság az 1900. évi október hó 16. napján d. e. 9 órakor Bella községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen el fog adni.
Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlanosság kikialtási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.
Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1900. évi április 9-én.
Medzhiradzky albiró helyett:
Kolosy,
kir. albiró.

LANG M. és FIA cég Turóc-Szt.-Mártonban
a közölgő időnyre ajánl kiváló minőségben
Elpusztíthatlan „pluviusin“-férfi-esőköpenyek (vízhatlanság kezeskedve), felöltő- és havelok-formában, darabja 12, 15, 20 és 25 ft
Különlegesség! Újonság! „Triumph“ női és férficsipők, a legfin. kivitelben, frt 7-50, 8.—, 9—
Pichler-féle grázi elpusztíthatlan lodenkalapok frt 3-50
Értesítés! Az őszi és teli időnyre a jóhrnény Holzer Simon budapesti cég mintaraktárát a következő cikkekre nézve volt szerencsénk elnyerni: **női kabátok és felöltők, gallérok, cápp, bakfis-kabátok és gyermek-kabátok.** E cikkekből igen gazdag s változatos raktárunk lesz, mely körülményre már most kivjuk fel a t. közönség b. figyelmét.
Óvjuk lábainkat a melegtől, nedvességtől és izzadástól.
Nincs többé láb fájtás!
Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem borkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idejű viselés után ki csizpőjét megkönnyebbül annak az egész világon dr. Hőgyes-féle **ASBEST-TALPBELEÉSSEL** a járása szabadalmazott látja el.
Kettős vastagságú 1 frt 20kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele
Az asbest-talpbéleés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közölgő hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig **22.500 pár** szállítottott.
Vicszenteláruccitónak **árengedmény.** Szelkülös csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.
Egyedüli elárúsítás Turóc-, Liptó-, Arva-, Trencsén- és Nyitra-vármegyék részére.
Az „Asbest-áru gyár betéti társaság“ képviselete és elárúsító raktára:
LANG M. és Fia divatáru-háza Turóc-Szt.-Mártonban.

Iskolai felvételi és rendtartási nyomtatványok
(Egyetemi Nyomda kiadásai)
iskolakönyvek
továbbá mindennemű iskolai czikk, mint:
palatáblák, palavesszők, ironok, tollszárok, tollak, irkák stb. stb. dús választékban és mérsékelt árak mellett
kaphatók **Moskóczi Ferencné** könyv- és papírkereskedésében
Turóc-Szent-Mártonban.
A T. Iskolaszékek valamint a tanító urak megfelelő engedményben részesülnek. Vidéki rendelések postafordultával eszközöltetnek.